

I KRAFT AV SEG SELV

*"If something is meaningful, maybe it's more meaningful
said ten times...If something is absurd,
it's much more exaggerated, more absurd if it's
repeated."
(Eva Hesse 1936 – 1970)*

I et kunstgalleri står en armé av kvist-menn oppmarsjert: "Nærmer oss skogene" heter installasjonen, signert Aud Bækkelund. Vårens nådeløse avskjær fra frukttrærne rundt Norheimsund – kjærlig plukket opp, surret inn i ståltråd, støttet opp med ekstra ståltrådbein og oppmarsjert. Frosset i bevegelsen, på stedet still. Den ene roten foran den andre, den bakerste i ferd med å rykke seg løs.

- Det er slikt jeg gjør om kveldene, virrer ståltråd rundt avskåret kvist, i stedet for å strikke, sier kunstneren. En adspredelse for tankene, en repeterende bevegelse, en materialisert drodling, en bearbeidelse av naturen.

I den mer enn 1000 år gamle Bonzai-kulturen er trær formet i miniartyr - sinnbilder på hele landskap – eller var det omvendt? - Det begynner som en lek, men blir et håndfast bilde på hva vi gjør med naturen. Kunstneren tvinger mild naturlig vekst inn i streng form – det blir kunst. Alt vi gjør får konsekvenser.

Over den strunkne metall-arméen henger et sirkelformet arbeide i bemalt skumplast.

Metalltråder surret med jordfarget bast "stempler" spor i det myke materialet – som broderi. De danner et tilsynelatende mønster – uten sammenheng, som blodkar i en hjerne. En labyrint uten begynnelse og slutt – som kratere på månen. "Melankoliens labyrint", er tittelen i et arbeide der teksturen skifter og stoffligheten veksler, alt ettersom malingen tetter porene i skumplasten eller trekker seg inn i den. Slik virkeligheten synker inn.

"Herfra til horisonten". Hvide gipsavstøpinger av stein – langstrakte. Arbeidet åpner seg mot horisonten – eller er horisonten selv.

Slik leker Aud Bækkelund med materialer, forestillinger og titler. Hun åpner for, ikke en assosiasjonsfri, men en åpen assosiasjonsone hos tilskueren, og materialiserer det udefinierbare:

"Tankespinn", grønn bast surret rundt ståltråd i et spinn som dekker en vegg. Som kometer i baner rundt solen. Krysningspunktene er surret med oransje bast. Det gløder der to tanker krysser bane. Og der du tror det knyter seg, løses det i stedet opp i en lyseblå floke: "Gurgel" – renser tankespinn, skyller melankolien bort. Ved første øyekast – en lyseblå floke der den er løst montert mot veggen. Ved nærmere ettersyn, en metalltråd viklet inn i lyseblå bast, tredd inn i en transparent plast slange sammen med en grønn tråd, og bundet sammen med grønne tråder som sjøgress i strandkanten. Estetisk effekt med praktisk funksjon. Lyset faller inn, skyggene tegner videre på veggen. De fortsetter tanken – hvor begynner det? Hvor slutter det?

Aud Bækkelunds arbeider er tanker i flukten, umulige å fange, umulige å plassere innenfor kategoriske rammer. De er mollstemte og poetiske. De er lekende, intuitive og samtidig uhyre reflekterte og nitid bearbeidet. I krysspunktene mellom disse tilsynelatende uforenlige kvaliteter oppstår det som unndrar seg definisjon. Kort sagt arbeider som smetter unna sjangerbestemmelser og eksisterer i kraft av sin absurditet og blottstilling.

Anne Schäffer,
Drøbak, april 2003

Anne Schäffer er journalist og kunstkritiker for bl. annet Dagsavisen, Bergens Tidende og tidsskriftet Kunsthåndverk.

BY VIRTUE OF ITSELF

*"If something is meaningful, maybe it's more meaningful
said ten times...If something is absurd,
it's much more exaggerated, more absurd if it's
repeated."
(Eva Hesse 1936 – 1970)*

In an art gallery, an army of twig men is gathered: "Approaching forests" is the name of the installation, signed by Aud Bækkelund. Cuttings from the merciless spring pruning of the fruit trees in her Norwegian village – lovingly collected, encased in wire, supported by extra wire legs and regimented. Frozen in motion – still, in place. One root before the other, the one in back in the process of tearing itself free. "This is what I do in the evenings, wind wire around clipped branches, instead of knitting," says *the artist*. A diversion for thought, a repetitious movement, a materialized doodling, a manipulation of nature.

In the more than 1000-year-old Bonzai tradition, trees formed in miniature are symbolic imageries of an entire landscape—or is it the opposite? "It starts as playfulness, but evolves into a tangible image of what we do to nature." The artist forces gentle, natural growths into rigid form—it becomes art. Everything we do has consequences.

Above the erect metal army hangs a circular work of painted foam rubber. Wires wrapped in earth-colored bast "imprint" themselves on the pliable material – resembling embroidery. They seem to create a pattern – without coherence, like blood vessels in a brain. A labyrinth without beginning or end – as craters on the moon. "Melancholy's labyrinth", is the title of a work where textures shift and fabrics change, dependant upon whether paint fills the pores in the foam or is absorbed into it. Just as reality sinks in.

" From here to the horizon". White plaster casts from stones – stretched length-wise. The work opens itself towards the horizon—or is the horizon itself.

In this way, Aud Bækkelund plays with her materials, ideas and titles. She attains something which is not association free, but more of an open association zone for the spectator, and thus materializes the indefinable: "Spinning thoughts", green bast wound around wire in a whirl that covers one wall. Like comets in their paths around the sun. The points where they cross are wrapped in orange bast. There is a glow where two thoughts intersect.

And where you believe things are tightening into a knot, they are loosening into a light blue entanglement: "Gurgle" – clears spinning thoughts, rinses melancholy away. At first glance – a light blue tangle which is casually, loosely fastened to the wall. Seen closer, a wire entwined in light blue bast, threaded into a transparent plastic tube with a green thread, and bound together by green threads, like seaweed along the edge of the beach. Esthetic effect with practical functionality. The light causes shadows, drawing new designs on the wall. They continue the thought – where does it begin? Where does it end?

Aud Bækkelund's creations are thoughts in flight, impossible to capture, impossible to place within categorical boundaries. They are poignant and poetic. They are playful, intuitive and at the same time exceedingly well thought out, and meticulously worked. Where these seemingly incompatible qualities cross paths, arises that which denies definition.

In short, works which avoid genre definitions and exist by the virtue of their own absurdity and vulnerability.

Anne Schäffer,
Drøbak, april 2003

Anne Shaffer is a journalist and write art critics for Dagsavisen, Bergens Tidende (Norwegian newspapers) and the magazine Kunsthåndverk.